

Обръщение на Българския патриарх Неофит за началото на Новата църковна година

ВЪЗЛЮБЕНИ В ГОСПОДА ЧЕДА НА СВЕТАТА НИ ЦЪРКВА,

Встъпването във всяка нова църковна година е за нас възможност за осмисляне и осъзнато съпреживяване на всичко онова, върху което се гради християнската ни вяра, стояща в основата на нашата християнска и църковна идентичност. Тази вяра се основава върху засвидетелствани от очевидци

исторически събития (срв. 2 Петр. 1:16 сл.). Събития от човешката история, която – в тайнството на Боговъплъщението – е била преобразена в история богочовешка: история на Божието домостроителство за спасението на света и човека. Тези събития от свещената богочовешка история, които богослужението на Църквата Христова постоянно актуализира за нас, съставляват гръбнака на годишния богослужебен кръг, който се обновява всяка година, в първия ден на септември, за да ни направи отново причастни към стореното от Бога – в Христа – за нас и нашето спасение.

Тази наша причастност към всичко, което Господ извърши „веднъж завинаги“ (Евр. 10:10) заради нас, човеците, това постоянно актуализиране на „благоприятната Господня година“ (Лука 4:19), определят и начина, по който посрещаме и осмисляме настъпването на всеки нов индикт, отличавайки църковната от гражданската година. Ако началото на гражданската нова година обичайно свързваме с надежди за по-добри дни, за здраве и благополучие в измеренията на земното ни съществуване, то църковната година припомня за присъствието на вечното във временното, насочва мислите ни към първите основания и крайната цел на творението: „Аз съм Алфа и Омега, начало и край, – казва Господ, Който е, Който е бил и Който иде, Вседържителят“ (Откр. 1:8).

Историческото време продължава своя ход, но то е вече осмислено в светлината на пълнотата на времето, а заедно с него е осмислен и човешкият живот, намерил, в тайната на богочовечеството, своето вечно божествено предназначение. Историята и съдбините ни са „веднъж завинаги“ осветени с Пришествието в света на Самия негов Творец, Който – чрез Църквата – продължава да живее в света, защото Бог „... покори всичко под нозете Му и Го постави над всичко Глава на църквата, която е Негово тяло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко във всичко“ (Еф. 1:22-23).

За участие в тази пълнота на Църквата, в богочовешката реалност на нейния живот – под водителството на Всесветия Божи Дух, Който е Дух на Премъдрост и всяка истина, сме поканени всички ние.

Да бъде благословено началото на Новата църковна година! Божият мир и Неговата велика милост, и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

mitropolia-sofia.org